



ת"פ 45937/12/18 - פרקליטות מחוז מרכז נגד בנגון פיוטאי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 45937-12-18 פרקליטות מחוז מרכז נ' פיוטאי

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

בנגון פיוטאי

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיכאל סטופ

הנאשמת בעצמה

ב"כ הנאשמת עו"ד לילך מאיר-וולף

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 31.3.19 הורשעה הנאשמת, לפי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של סחר בסמים, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973. לפי כתב האישום, לפני יום 28.8.18, מכר בונטיט נויבומנה (להלן - "בונטיט") לנאשמת, סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין (להלן - "הסם") בסכום של 1,600 ₪. בהמשך קשרו הנאשמת, בניקטו קריסטובל (להלן - "בני") ובונטיט קשר לסחר בסמים. סוכם בין הצדדים, כי בני יספק לנאשמת סם, הנאשמת תספק לבונטיט והלה ימכור לאחרים. במספר מקרים העביר בני לנאשמת סם במשקל 70 גרם לכל הפחות, והנאשמת העבירה את הסם לבונטיט. במספר מקרים מכר בונטיט לאחרים סם שהנאשמת סיפקה בתמורה ל- 1,400 ₪ לכל גרם סם. במסגרת הקשר בין הצדדים סוכם, כי הנאשמת תרוויח 100 ₪ על כל גרם שיימכר, אולם בפועל קיבלה הנאשמת רק חלק מהסכום.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלחה הנאשמת לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינה. כן הוסכם, כי התביעה תעתור למאסר לתקופה של 12 חודשים וההגנה תהא חופשית בטיעוניה.



תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 8.7.19, ציין כי הנאשמת בת 49, ילידת תאילנד, גדלה בכפר קטן והתמודדה עם מצוקה כלכלית ועוני. הנאשמת סיימה 7 שנות לימוד, החלה לעבוד במפעל וסייעה בפרנסת המשפחה. בגיל 25 נישאה הנאשמת לאזרח ישראלי והיא עברה עמו לישראל בשנת 2005. במהלך נישואיה, עבדה הנאשמת במשק בית ובגידול הילדים. הנאשמת תיארה קשיי הסתגלות לארץ ולשפה. הנאשמת התגרשה מבן זוגה כעבור 10 שנים. לאחר גירושה עברה להתגורר בתל אביב בגפה והילדים נשארו להתגורר עם אביהם. בנם הצעיר מתמודד עם קשיים חברתיים וצרכים מיוחדים. הנאשמת החלה לעבוד כמעסה ותיארה חיבור לקהילה התאילנדית בתל אביב, נישאה בשנית לבן זוג ממוצא תאילנדי, אשר עזב לתאילנד לפני 3 שנים ולא שב. כשנה קודם למעצרה החלה הנאשמת לעשות שימוש בסם מסוג "גראס", לצורך הקלה בכאבי גב, כאבי ראש וקשיי שינה. בהמשך, החלה הנאשמת להשתמש בסם מסוג קוקאין וצריכת אלכוהול בנסיבות חברתיות. הנאשמת מסרה, כי ביצעה העבירות על רקע קשיים כלכליים ומעורבות עם חברה שולית. לאחר מעצרה עברה הנאשמת להתגורר בבית גרושה בגן יבנה ובמקביל היא שוכרת דירה בתל אביב וממשיכה לצבור חובות. להערכת שירות המבחן, מעצרה והתנאים המגבילים מרתיעים אותה מפני ביצוע עבירות נוספות בעתיד. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשמת מסרה בדיקות שתן ולא נמצאו בהן שרידי סם. לצד זאת, הנאשמת לא השתלבה בהליך טיפולי ולא ביטאה נזקקות טיפולית בתחום הסמים. להתרשמות שירות המבחן, לנאשמת כוחות לתפקוד ושאיפות נורמטיביות והיא אינה מאופיינת בקווים שוליים או דפוסים עבריינים מופנים. מכאן העריך שירות המבחן, כי פחת הסיכון לחזרה לשימוש בסמים ולמעורבות פלילית נוספת. עם זאת, שירות המבחן התקשה בהערכת הסיכון לטווח הארוך. בהיעדר שילוב בטיפול, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ להטיל על הנאשמת מאסר בדרך של עבודות שירות.
4. שירות המבחן התייחס לטעם שבשלו לא שולבה הנאשמת בטיפול, וזאת בהודעה לבית המשפט מיום 7.10.19. לפי הודעתו, הנאשמת מסרה בדיקות שתן שלא נמצאו בהן שרידי סם וכן שללה צורך טיפולי בתחום הסמים. לצד זאת, הנאשמת הדגישה את צרכיה במישור התעסוקתי ורצונה לחזור לשגרת חיים נורמטיבית. עוד הוסיף שירות המבחן, כי גם בפגישה האחרונה, שללה הנאשמת צורך טיפולי. מכאן הודיע שירות המבחן, כי קשיי השפה של הנאשמת אינם הטעם לאי שילובה בטיפול.
5. ביום 22.10.19 הוגשה הודעת הבהרה נוספת מטעם שירות המבחן, אשר ציין כי לא נבחנו תכניות טיפול קונקרטיות עבור הנאשמת בשל שלילת קשיים מצדה בתחום הסמים. הנאשמת גם לא הביעה צרכים נוספים.
6. בתסקיר אחרון מיום 16.12.19 מסר שירות המבחן, כי הנאשמת תיארה מצוקה רגשית סביב הימשכות ההליכים המשפטיים כן תיארה קשיי שינה ונטילת טיפול תרופתי. עוד תיארה, כי היא שוהה בבית גרושה בחוסר נוחות ותוך תחושת צמצום. ביתה בתל אביב פונה מחפציה והיא אינה יודעת היכן תתגורר לאחר סיום ההליכים. הנאשמת חזרה לעבוד בצורה חלקית במכון עיסוי בתל אביב לאור השינוי בתנאים המגבילים. להתרשמות שירות המבחן, הנאשמת עסוקה במצוקתה הקונקרטית ואינה פנויה לבחון צרכים חדשים או להשתלב בטיפול בפועל. לצד זאת, התרשם שירות המבחן, מנכונות הנאשמת לשתף פעולה. שירות המבחן העריך, כי הנאשמת אינה זקוקה לטיפול ייעודי בתחום הסמים, משום שבכל בדיקות השתן לא נמצאו שרידי סם. בה בעת העריך שירות המבחן, כי הנאשמת זקוקה לגורם מכוון ותומך אשר יסייע לה לארגן את חייה מחדש. מכאן, המליץ על להטיל על הנאשמת צו מבחן למשך חצי שנה.

עדות אופי



7. גרושה של הנאשמת, מר עופר גרנס, מסר כי הוא והנאשמת היו נשואים 10 שנים, להם שני ילדים משותפים והם סיימו את מערכת הזוגית בצורה טובה. עוד ציין, כי מאז מעצרה, עברה הנאשמת להתגורר עמו והיא השתנתה לחלוטין לטובה.

טענות הצדדים לעונש

8. באת כוח התביעה טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם, יש לקחת בחשבון שהנאשמת סחרה בסם פסיכואקטיבי, סם ממריץ וממכר שעלול לגרום נזק בריאותי משמעותי למשתמשים בו, הן במישור בפיסי והן במישור הגופני.

9. עוד טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשמת קשרה קשר עם נאשמים אחרים לצורך ביצוע עבירות של סחר בסמים. העבירות כללו תכנון מוקדם. עוד טענה, כי אין מדובר בעבירה חד פעמית, אלא בהתנהלות חוזרת ונשנית במהלכה סחרה ב-70 גרם לפחות. הואיל והסם נמכר ב-1,400 ₪ לגרם, המדובר בסחר בסמים בסכום של 98,000 ₪. מכאן, כי פוטנציאל הרווח גדול ובהתאם גם פוטנציאל הנזק גדול. עוד טענה, כי הנאשמת שימשה כחוליה בלתי נפרדת בשרשרת הסחר ונטלה חלק פעיל בביצוע העבירות. הנאשמת הכניסה את הסם לביתה, תיאמה את מכירתו וקיבלה כסף עבור מילוי תפקידה. עם זאת, חלקה היחסי של הנאשמת אינו המרכזי והיא אינה מחולל האירוע.

10. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשמת הודתה במיוחס לה ולקחה אחריות על מעשיה; הנאשמת נעדרת עבר פלילי; הנאשמת שיתפה פעולה עם גורמי החקירה וכתב האישום מבוסס על גרסתה; לנאשמת נסיבות אישיות לא פשוטות, כפי שפורטו בתסקיר.

11. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את העונשים שהוטלו על המעורבים האחרים. על בונטיט, שהוא גורם מרכזי בפרשה, הוטל מאסר בפועל לתקופה של 27 חודשים, מאסר על תנאי, וחילוט סכום של 27,000 ₪. על בני הוטל, לעומת זאת, מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים.

12. לטענת התביעה, חלקו של בני אינו גדול מזה של הנאשמת וגם הוא נעדר עבר פלילי. יתר על כן, בני תושב זר והוא יגורש לאחר ביצוע עונשו, בניגוד לנאשמת שהינה תושבת ישראל.

13. גם בתסקיר המשלים לא מצאו כדי לשנות מעמדת התביעה.

14. לאור האמור, עתרה התביעה להטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

15. באת כוח הנאשמת טענה, לעומת זאת, כי בקביעת מתחם העונש, יש לקחת בחשבון, כי חלקה של הנאשמת הוא הקטן ביותר מבין המעורבים. לטענתה, לנאשמת לא היה קשר עם ספקי הסם ולא עם רוכשי הסם, והיא שימשה אך כתחנת מעבר בין הכספים לסם. עוד הוסיפה, כי הנאשמת היתה אמורה לקבל רווח מסוים מהמכירה, אולם בפועל לא קיבלה דבר. הנאשמת העבירה סם לבונטיט והלה היה אמור להחזיר לה את רווחי הסם, אולם, בפועל בונטיט העביר לה רק חלק מהסכום. לטענתה, לאחר שהנאשמת הבינה שאין לה כל רווח, ביקשה לצאת מהשותפות (ענ/1). עוד ציינה, כי מתסקיר שירות המבחן עולה, כי העבירות בוצעו על רקע תחושת היעדר שייכות ובדידות.

16. עוד טענה, כי אין בנמצא פסיקה שעניינה בסחר בסם מסוג אמפטימינים במשקלים מתאימים ויש לבצע

את ההתאמות מתוך הפסיקה הקיימת.

17. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, לפי נסיבות העניין, נע בין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות ועד מאסר קצר בפועל.
18. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשמת בת 49 ונעדרת עבר פלילי. הנאשמת נמצאת בישראל לא מעט שנים, והיא נשארה בישראל על מנת להיות קרובה לילדיה, ולמרות שבן זוגה עזב לתאילנד; מאז מעצרה, חזרה הנאשמת להתגורר עם גרושה וילדיהם והקשר עם בני המשפחה התחדש והתחזק; להתרשמות שירות המבחן, ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע כלפי הנאשמת; בבדיקות שתן שמסרה לא נמצאו שרידי סם. הנאשמת לא השתלבה בטיפול הואיל ואינה דוברת עברית ושירות המבחן לא מצא כי יש מקום לטיפול בגמילה מסמים. מכאן גם טענה, כי הנאשמת לא סירבה לטיפול; הנאשמת שיתפה פעולה עם גורמי החקירה בניגוד לבונטיט.
19. לאור האמור, עתרה באת כוח הנאשמת להטיל עליה עונש שהוא בתחתית המתחם וכולל מאסר לתקופה של מספר חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות. כן עתרה להימנע מהטלת רכיב כלכלי הואיל והנאשמת לא הרוויחה דבר והיא נתונה בחובות.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

20. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשמת יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.
21. פקודת הסמים נועדה, בכללותה, להגן על ערכים חברתיים של שמירה על בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם הממכרת וההרסנית. לצד זאת, עומדים ההגנה על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים, ובכלל זה ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור (ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל** (6.10.16); ע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' שץ** (15.2.16); ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12); ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.12)).
22. בקביעת מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשמת קשרה קשר עם אחרים לביצוע עבירות של סחר בסמים מסוג מתאמפטאמינים. בין המעורבים הוסכם, כי בני יספק לנאשמת את הסם והיא תעביר את הסם לבונטיט, אשר ימכור את הסם לאחרים. במספר מקרים העביר בני לנאשמת סם במשקל 70 גרם, לכל הפחות, והיא העבירה לבונטיט. עוד הוסכם בין הצדדים, כי בגין כל גרם שיימכר הנאשמת תקבל 100 ₪ אולם, הנאשמת קיבלה רק חלק מהסכום שנקבע. הנאשמת היתה מעורבת בסחר בסמים ממריצים וממכרים ולא בסמים קלים. מכאן שפוטנציאל הנזק כתוצאה ממעשיה של הנאשמת הוא גדול, אולם קטן מהנזק הרלוונטי לסמים קשים, כמו למשל הירואין וקוקאין. חלקה של הנאשמת קטן יחסית ביחס למעורבים האחרים, והיא אינה הגורם המחולל את העבירות אלא גורם מקשר בין בונטיט ובני. לנאשמת גם לא היה קשר עם ספקי הסמים ועם רוכשי הסמים.



הנאשמת גם לא קיבלה את הרווח העיקרי שהוא רווח משמעותי ביותר (ענ/1).

23. באי כוח הצדדים הסכימו, כי אין פסיקה המתאימה במדויק לנסיבות המקרה. מכאן, שיש ללמוד על מדיניות הענישה הרלוונטית מתוך הענישה מקובלת והנוהגת בעבירות של אחזקה וסחר בסמים דומים, תוך ביצוע ההתאמות הנדרשות:

- ת"פ (ב"ש) 6008-12-16 **מדינת ישראל נ' SATSANA** (25.5.17) - בית משפט המחוזי הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו בעבירות של החזקת סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין במשקל 126 גרם נטו, החזקת כלים ותיווך בעסקת סם מסוג מתאמפטאמין במשקל כ-10 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 30 חודשים, מאסר על תנאי, חילוט סכום של 10,000 ₪ וקנס בסכום של 15,000 ₪;

- ת"פ (מרכז) 4550-03-11 **מדינת ישראל נ' קנפצאט** (16.6.11) - בית משפט המחוזי הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של סחר בסמים בסם מסוג יאבה הכולל מתאמפטאמין. הנאשם מכר במספר הזדמנויות לשלושה אנשים שונים סם מסוג יאבה תמורת 200 ₪ לכדור. בית המשפט אישר את הסדר הטיעון והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 1,000 ₪;

- ת"פ (ב"ש) 23428-10-16 **מדינת ישראל נ' NAGUYEN ואח'** (9.1.17) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג מתאמפטאמין. נאשם 1 החזיק בסם מסוג מתאמפטאמין במשקל כ-1.38 גרם ונאשם 2 החזיק בסם מסוג מתאמפטאמין במשקל כ-5 גרם. בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון והטיל על נאשם 1 מאסר לתקופה של 5 חודשים ומאסרים על תנאי. על נאשם 2 הטיל מאסר לתקופה של 9 חודשים ומאסרים על תנאי;

- ת"פ (ב"ש) 27814-04-16 **מדינת ישראל נ' נגוין** (7.6.16) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג מתאמפטאמין במשקל 5 גרם מחולק ל-10 יחידות. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, מאסרים על תנאי, קנס בכוון של 2,000 ₪, התחייבות בסכום של 7,000 ₪; פסילה בפועל ועל תנאי וחילוט כסף בסכום של 9,550 ₪;

- ת"פ (נת') 60914-01-14 **מדינת ישראל נ' מלקדזה** (9.5.16) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם וייצור סמים מסוכנים. לפי כתב האישום, הנאשמת החזיקה במקרר ביתה 4 בקבוקים של סם מסוג מתאמפטאמין בנפח כולל של 22 מ"ל נטו לצריכה עצמית. כן החזיקה הנאשמת בביתה מספר בקבוקונים, מזרקים, מבחנות, מטחנת חשמל כדורים ונוזלים מסוגים שונים, והכל לצורך יצור סם מסוג מתאמפטאמין. בית המשפט הטיל על הנאשמת מאסרים על תנאי, קנס בסכום של 1,500 ₪, פסילה בפועל ועל תנאי.

- ת"פ (ב"ש) 2003/15 **מדינת ישראל נ' CHENCHOM** (26.10.15) - בית משפט השלום הרשיע את נאשמים 1 ו-2, לפי הודאתם, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג מתאמפטאמין. נאשם 1 החזיק בסם מתאמפטאמין במשקל 0.5483 גרם ונאשם 2 החזיק בסם מתאמפטאמין במשקל 1.4932 גרם. נאשם 1 הורשע גם בעבירה של הספקת סם מסוג מתאמפטאמין בכמות שאינה ידועה. בית המשפט הטיל על נאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים ומאסר על תנאי. על נאשם 2 הטיל מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים ומאסר על תנאי;

- ת"פ (ב"ש) 45048-06-14 **מדינת ישראל נ' סומצאי** (7.10.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג מתאמפטאמין במשקל 1.886



גרם נטו, הכולל 50 יחידות. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 9 חודשים ומאסרים על תנאי;

- ת"פ (אש') 18707-08-14 **מדינת ישראל נ' טונגטאנגאי ואח'** (6.10.14) - בית משפט השלום הרשיע את נאשמים 1 ו-2, לפי הודאתם, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג מתאמפטאמין במשקל 15.1153 גרם נטו ו-8 טבליות המכילות סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין, שחולקו למספר אריזות קטנות. נאשמת 3 הורשעה, לפי הודאתה, בעבירה של סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. בית המשפט הטיל על נאשמים 1 ו-2 מאסר לתקופה של 3 חודשים ומאסרים על תנאי. על נאשמת 3 הטיל מאסר בפועל לתקופה של חודשיים וחצי ומאסרים על תנאי.

24. ההגנה הגישה פסיקה שעניינה בסחר בסם מסוג מתאמפטאמין בנסיבות מחמירות יותר, הכוללות עבירות של ייבוא ועבירות נוספות. בשל מיעוט הפסיקה הרלוונטית, גם פסיקה זו יכולה לשמש כבסיס לגזירת המתחם:

- ע"פ 1748/17 **עמית נ' מדינת ישראל** (27.12.17) - בית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשמים, לפי הודאתם, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סחר בסמים מסוג מתאמפטאמין ובהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשמים קשרו קשר למכירת 100 בקבוקונים של סם מסוג מתאמפטאמין נזולי, בכמות של 82.4 גרם תמורת 10,000 ₪. נאשם 2 קיבל את הסם מנאשם 1 ומכר לסוכן משטרתי. כן קיבל נאשם 2 מנאשם 1 שקית שהכילה בקבוקוני סמים, במשקל 472.3 גרם והעבירם לסוכן משטרתי. בית המשפט המחוזי הטיל על נאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 12,000 ₪. על נאשם 2 הטיל מאסר בפועל לתקופה של 26 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה. בית המשפט העליון הקל בעונשו של נאשם 2 וגזר עליו מאסר לתקופה של 23 חודשים.

- ע"פ 453/15 **PHONGTHAISONG נ' מדינת ישראל** (19.2.15) - בית משפט המחוזי הרשיע את נאשם 1 בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ייבוא סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין במשקל 984.92 גרם ו-7,246 טבליות סם מסוג מתאמפטאמין, והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. נאשמת 2 הורשעה בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ייבוא סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין וניסיון החזקת סם שלא לצריכה עצמית. נאשם 3 הורשע בעבירות של ניסיון החזקת סם שלא לצריכה עצמית, שהייה בישראל שלא כדין והחזקת סכין שלא כדין. בית המשפט הטיל על נאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים, מאסר על תנאי וחילוט כסף תאילנדי בסכום של 3,652 באט. על נאשמת 2 הטיל מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים ומאסר על תנאי. על נאשם 3 הטיל מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים ומאסר על תנאי. הערעור לבית המשפט העליון נמחק;

- ת"פ (ת"א) 39924-02-16 **מדינת ישראל נ' ANOG** (9.8.16) - בית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בעבירות של שהייה בלתי חוקית, קשירת קשר לביצוע פשע וייבוא סם מסוכן, לרבות סם מסוכן מסוג לא ידוע וייבוא סם מסוג מתאמפטאמין במשקל 116.6 גרם נטו. בית המשפט הטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 18 חודשים, מאסרים על תנאי, חילוט סכום של 3,050 ₪ וקנס בסכום של 5,000 ₪.

25. התביעה הגישה פסיקה שעניינה בסחר בסמים מסוג קוקאין ולא ראיתי מקום להכלילה במתחם, משום שמדובר בסמים קשים יותר.

26. כאמור, באי כוח הצדדים עמדו על הקושי בקביעת המתחם לאור הפסיקה, אשר איננה כוללת מקרים



דומים. יתר על כן, קושי נוסף מתגלה נוכח הפערים הגדולים בענישה בין גזרי הדין. חלק מהפערים נובעים מהבדל בין חומרת העבירות והיקף הסמים, אולם לחלק מההבדלים אין הסברים מספקים.

27. לפיכך, בשקלול מדיניות הענישה בפסיקה ונסיבות ביצוע העבירות, הגעתי למסקנה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 9 חודשים שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

28. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותה של הנאשמת עומדת הודאתה במיוחס לה, נטילת אחריות על מעשיה ושיתוף פעולה מלא עם גורמי החקירה. כתב האישום מבוסס על גרסת הנאשמת ומכאן כי שיתוף הפעולה של הנאשמת גם הביא להרשעת המעורבים הנוספים; הנאשמת נעדרת עבר פלילי וזו הסתבכותה הראשונה עם רשויות החוק. גם מאז ביצוע העבירות לא נפתחו לחובת הנאשמת תיקים נוספים; הנאשמת אם לשני ילדים המתגוררים עם אביהם, אחד מהם בעל צרכים מיוחדים; הנאשמת היתה נתונה במעצר משך למעלה מחודשיים ומאז שחרורה, היא מתגוררת עם גרושה וילדיהם המשותפים בתנאים מגבילים. בתקופה זו, הקשר בין הנאשמת לילדיה חודש והתחזק.

מתסקיר שירות המבחן, עולות נסיבות חייה הלא פשוטות של הנאשמת, אשר היגרה לישראל יחד עם בן זוגה. להתרשמות שירות המבחן, הנאשמת בעלת שאיפות נורמטיביות ואינה מאופיינת בקווים שוליים או דפוסים עבריינים; הנאשמת מסרה בדיקות שתן ולא נמצאו בהן שרידי סם; להערכת שירות המבחן, ההליך המשפטי הרתיע את הנאשמת ומכאן, שפחת הסיכון לחזרה לשימוש בסמים ומעורבות בפלילים. עם זאת, שירות המבחן התקשה להעריך את הסיכון לטווח הארוך בהיעדר הליך טיפולי.

שירות המבחן הדגיש, כי לנאשמת צורך להשתלב בחזרה בעבודה ולחזור לשגרת חיים נורמטיבית. כן הוסיף, כי הנאשמת לא שולבה בהליך טיפולי בשל שלילת נזקקות טיפולית. בה בעת שירות המבחן ציין, כי הנאשמת אינה זקוקה לטיפול ייעודי בתחום הסמים. להערכת שירות המבחן, הנאשמת זקוקה לגורם מכוון ותומך שיסייע לה לארגן את חייב מחדש בסיום ההליכים המשפטיים. עוד ציין שירות המבחן, כי לאור השינוי בתנאים המגבילים הנאשמת חזרה לעבוד באופן חלקי במכון העיסוי בתל אביב. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת צו מבחן למשך חצי שנה.

יש להעיר, כי התקבלו מספר הבהרות מטעם שירות המבחן בסוגיית הטיפול, אולם, לעמדת, ההבהרות לא סייעו בהבנת התמונה הטיפולית. משמע, למרות ההבהרות שהתקבלו לא נהיר לבית המשפט עד תום מדוע שירות המבחן לא שילב את הנאשמת בהליך טיפולי. עם זאת, בסופו של דבר שירות המבחן העריך כי אין לנאשמת צורך בטיפול בסמים.

29. הנה כי כן, מירב הנסיבות בתוך המתחם נוטות לזכותה של הנאשמת. תחילה שירות המבחן ציין כי בהיעדר נטילת חלק בהליך טיפולי לא ניתן לבוא בהמלצה טיפולית. אולם בהמשך התברר כי הנאשמת מוכנה ליטול חלק בהליך הטיפול, אולם להערכת שירות המבחן, בשלב זה ולאחר שהנאשמת מוסרת תקופה ארוכה בדיקות שתן נקיות אין צורך בהליך טיפולי ייעודי בתחום הסמים אלא יש צורך בגורם מכוון ומסייע שיעזור לנאשמת לחזור לשגרת חיים נורמטיבית.

30. כאן המקום להתייחס לעונשים שהוטלו על המעורבים הנוספים בפרשה. על הגורם המרכזי, בונטיט,



שסחר בסמים מול הלקוחות וכן החזיק בסמים שלא לצריכה עצמית במשקל 97 גרם, הטיל בית המשפט המחוזי מאסר בפועל לתקופה של 27 חודשים, לצד ענישה נלווית. על בני, שסיפק את הסמים, הוטל מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית. יודגש, כי בחזקת שני הנאשמים הנוספים נתפסו סכומי כסף בלתי מבוטלים, שאף חולטו לטובת קופת המדינה. גם בכך יש כדי להעיד, על חלקם המרכזי ברווחי עסקות הסמים. הנאשמת היתה הגורם המתווך בין בונטיט לבין בני וגם סוכם כי לא קיבלה סכומי כסף גדולים. מכאן שחלקה בפרשה מצומצם יותר משני האחרים. היא לא היתה בקשר עם ספקי הסמים וגם לא עם הלקוחות. מן הראוי להטיל עליה, אפוא, עונש שהוא מעט מתחת לעונש שהוטל על בני.

31. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי צו מבחן וקנס. בקביעת שיעור הקנס, לקחתי בחשבון גם את מצבה הכלכלי של הנאשמת.
32. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 2.10.19, נמצאה הנאשמת מתאימה לביצוע בעבודות שירות.

סוף דבר

33. לפיכך, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:
- א. מאסר לתקופה של 9 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הממונה יעדכן את הנאשמת אודות מועד התחלת ביצוע עבודות השירות וזאת תוך 7 ימים.
- מובהר לנאשמת כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;
- ב. צו מבחן למשך חצי שנה.
- רשמתי לפני נכונות הנאשמת לבצע את צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינה וגזירת דינה מחדש;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא תעבור כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא תעבור כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים;
- ה. קנס בסכום של 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים. הראשון החל מיום 1.2.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עווק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' טבת תש"פ, 05 ינואר 2020, במעמד הצדדים.